

Stop à la guerre en Libye Avec l'OTAN,

La ligne rouge est dépassée

La guerre en Libye augure mal de l'intervention militaire pour l'opinion arabe.

En contradiction avec ses affirmations, le Président Nicolas Sarkozy et le gouvernement Fillon acceptent de bafouer la légitimité de l'ONU.

La France s'est abaissée en se mettant au service de l'OTAN. C'est l'aveu d'une mise en cause de l'indépendance nationale assumée par la France et l'Europe pour des visées impérialistes.

Que n'avons-nous pas entendu depuis une semaine : alibis, contre-vérités, mensonges d'État pour justifier des raids meurtriers.

Cette aventure a un parfum colonial. Se confirme l'enlisement du conflit et se profile le scénario d'une guerre totale qui menace la Méditerranée et le monde.

Nicolas Sarkozy et l'OTAN sont engagés, à la vérité, pour contrer le printemps des peuples et troquer avec l'Arabie-Saoudite un partage des rôles dans la région.

Comment comprendre les laissez-faire en Côte-d'Ivoire où se profile un nouveau Rwanda ?

Il faut dire stop, non à la guerre en Libye et laisser les libyens choisir leurs dirigeants.

Tous ceux qui, comme Jean-Luc Mélenchon, ont approuvé cette intervention militaire seraient bien inspirés de revoir leurs prises de positions.

André Gerin

Député communsite du Rhône

دست از جنگ با لیبی بردارید

جنگ لیبی، پیش درآمد ناگواری از دخالت نظامی در برابر جامعه عرب است.

پرزیدنت سرکوزی علیرغم تأییدات خود و دولت فیلون، قانونیت سازمان ملل را به زیر پا گذاشتند.

فرانسه با تسلیم خود به پیمان آتلانتیک شمالی (OTAN)، مقام خود را نزول داد. و این بدان معناست که استقلال ملی را بوسیله فرانسه و اروپا برای هدفهای زورگویانه امپریالیستی بخطر انداخته است.

چه دروغ هائی طی هفته گذشته که نشنیدیم؟ سکوت اختفایی، ضد حقیقت، اکاذیب دولتی برای توجیه حملات آدم کشانه خود.

این ماجرا بوی استعمار را در فضا پخش میکند. فرو رفتن در مرداب جنگ مشاهده شده و سناریوی جنگی جهانگیر را که نخست مدیترانه و سپس سراسر جهان را مورد تهدید قرار میدهد مطرح میشود.

نیکلا سارکوزی (Nicolas Sarkozy) و پیمان آتلانتیک شمالی (OTAN) در حقیقت ملتزم و متعهد شده اند که به منظور مقابله با مبارزه بهارانه ملل عرب و زد و بند با عربستان نقش خود را تقسیم و مشترک سازند.

چگونه میتوان سیستم هرکی هرکی را در ساحل عاج (Ivoire'd-Côte) درک کرد، موقعی که سر آغاز رواندای (Rwanda) جدیدی طراحی میشود.

باید فریاد بر آورد که بس است دست از جنگ لیبی بردارید و به ملت لیبی امکان دهید که خود حکام خود را انتخاب نماید.

تمام اشخاصی که مانند ملانشون (Mélénchon)، دخالت نظامی را تجویز کرده اند باید بفهمند که مجبور خواهند بود موضع سیاسی خود را مورد تجدید نظر قرار دهند.